

skellige Udvalgs Sær-Overslag og — naturligvis — sætte sig ind i og holde sig bekendt med Love og Anordninger, der angaar Kommunens Administration.

Endvidere udfærdiger Kæmnerkontoret i paakommende Tilfælde, som f. Eks. ved Ejendomshandler, Attester over vedkommende Ejendoms Arealer, Skyldsætning til Ejendoms-skyld o. desl. og Klasseberegningen af Jorden. Ogsaa en Del statistiske Indberetninger sker gennem Kæmnerkontoret.

Som man ser, er alt dette Arbejde, der vil kunne udføres af ethvert akurat Kontormenneske og som ogsaa hver Dag udføres af mange Kvinder; i selve *Arbejdets Art* er der ikke Landvinding for Kvinderne, det nye er her *Ansvaaret*.

Om de to Kæmnere har vi indhentet følgende Oplysninger:

Fr. Holm, der i 1892 blev Student med Udmærkelse fra N. Zahles Skole, har siden beskæftiget sig mest med Undervisning. Hun er gift med prakt. Læge Holm og har i flere Aar haft en Privatskole, navnlig anlagt for Drengene, der skulde optages i en Latinskole. Hun er Medlem af Styrelsen for »Mariager Afholds- og Højskolehjem«, er Formand for den stedlige Kvindevalgretsforening.

Fr. Jochimsen, der er født 1877, tog i 95 Præliminæreksamen med Udmærkelse (fra Langs Skole i Silkeborg). Hun prøvede først Livet som Privatlærer, men da hendes Interesse for kommunale og politiske Forhold altid havde været stor, forstaaer man, hvor let hun havde ved at opgive Lærergerningen og med begge Hænder gribe et Tilbud om privat Ansættelse ved Silkeborg Kæmnerkontor — hvor hun i 1899 blev Fuldmægtig, i 1902 konstitueret og i 1903 fast ansat Kommunebogholder.

Fra 1. April d. A. trækker Kæmneren i Silkeborg sig tilbage, efter 35 Aars anerkendt Arbejde. Paa Kæmnerkontoret eller Kommunekontoret, som det nu kommer til at hedde, bliver Forholdene i Lighed med flere andre Byers ordnede saaledes, at der ansættes en Kommunekasserer, en Inspektør for Forsørgelsesvæsenet, en Skatteopkræver samt en Kommunebogholder og dennes Assistent. Af disse leder Kommunebogholderen Arbejdet paa Kommunekontoret og dette Embede er altsaa overdraget Fr. Jochimsen.

Gagen er 2400 Kr., stigende til 3,200 Kr. Den nye Kæmner skriver til os: »Silkeborg Byraad har med Hensyn til *Lønspørgsmaalet* som m. H. t. alle andre Forhold Kommunekontoret vedkommende, stillet sig yderst imødekommende uden Hensyn til *Funktionærernes Køn*.«

Rosika Schwimmer og det internationale Kvinderaad.

Det Angreb, Rosika Schwimmer i sin Artikel »Kvindebevægelsens Grænselinier« retter imod det Internationale Kvinderaad (I. C. W.), giver et ganske fejlagtigt Billede af dette, som »Kvinden og Samfundet«s Læsere ikke maa beholde. Først bør der protesteres imod den utilbørlige Maade, hvorpaa dette Overfald fremkommer. Rosika Schwimmer omtaler det Internationale Kvinderaad som »et ynkeligt Offer for Usamdrægtighed« og skriver, at det, »som frivillig stiller sig i Skranken for »Fremskridt med Moderation«, ikke er egnet til at forme Maksimalfordringer«. Da Artiklen ikke indeholder nogen ærmerne Begrundelse af disse Paastande, saaledes at man kan vide, hvortil der sigtes, kan der derfor heller ikke være Tale om nogen egentlig Imødegaaelse. Følgende skal dog siges:

Det er ganske uberettiget at ville give det Udseende af, at I. C. W. lammes af Usamdrægtighed, selv om der — hvad der turde være uundgaeligt hvor saa mange skal arbejde sammen — af og til har været Uoverensstemmelser mellem de ledende eller er fremkommen Kritik over Arbejdsmaader og Personer.

Paa Mødet i Canada 1909 var der f. Eks. et udmærket Samarbejde imellem de mange Udsendinge fra Alverdens Lande, adskillige Resolutioner blev vedtagne, nye Udvalg blev nedsatte og derved nye Op-gaver tagne op, som der nu arbejdes paa ved Siden af de gamle i alle de Lande, hvor der findes Nationalraad, samtidig med at der gøres Forarbejder til det næste femaarlige Møde i Rom.

Som Rosika Schwimmers Artikel foreligger, faar man en Anelse om, at hun ikke har forstaaet den store samlede Ide, som er Grundlaget for I. C. W.s Arbejde. Fr. Schwimmer synes at tro, at det Internationale Kvinderaad er dannet for at samle dem, der dyrker de mest radikale Teorier om alt her i Livet. Hun synes ikke at kunne se, at vi netop ønsker at samle Kvinder af alle Klasser, Trosbekendelser og Nationaliteter for med den Vægt, som mange Millioner Kvinders Fællesoptræden giver, at kunne virke for alt, hvad der angaar Kvinders Stilling, Arbejde og Rettigheder i Samfundet. Hun ser ikke, at dette — med de mange forskellige Lan-